

Sygn. akt I C 875/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

21 czerwca 2016

Sąd Okręgowy we Wrocławiu I. Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Cieszyński

Protokolant Katarzyna Kudzia

po rozpoznaniu na rozprawie 07 czerwca 2016 we Wrocławiu

sprawy z powództwa D. K. i M. K. (1)

przeciwko Skarbowi Państwa – Prezydentowi W.

o ustalenie

I. ustala wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości stanowiącej działkę oznaczoną geodezyjnie numerem (...), obręb (...), o powierzchni 9.207 m^{((2))}, położonej we W. przy ulicy (...), dla której w Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu IV Wydziale Ksiąg Wieczystych w dacie wypowiedzenia opłaty prowadzona była księga wieczysta numer (...), oddanej w wieczyste użytkowanie małżonkom D. K. i M. K. (1) obowiązującą od 01 stycznia 2011 na kwotę 75.000 zł (siedemdziesiąt pięć tysięcy złotych);

II. zasądza od pozwanego Skarbu Państwa – Prezydenta W. na rzecz powodów D. K. i M. K. (1) łącznie kwotę 8.311 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 875/13

UZASADNIENIE

Powodowie D. K. i M. K. (1), po ostatecznym sprecyzowaniu żądania pozwu, domagając się ustalenia, że aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości położonej we W. przy ulicy (...) jest nieuzasadniona ponad kwotę 82.863 zł, wnieśli o ustalenie opłaty za użytkowanie wieczyste nieruchomości oznaczonej geodezyjnie jako działka numer (...), obręb (...), (...) położonej przy ulicy (...) we W. w wysokości 82.863 zł obowiązującej od 2011 roku.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powodowie wskazali, że ustalona przez Prezydenta W. zaktualizowana opłata za użytkowanie wieczyste wynosiła 141,832,44 zł. Zaskarżonym orzeczeniem Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. ustaliło opłatę z tytułu użytkowania wieczystego tej nieruchomości w kwocie 127.649 zł. Zdaniem powodów opłata w zaproponowanej wysokości jest zawyżona, a maksymalna jej wysokość winna wynieść nie więcej niż 82.863 zł (9.207 m² x 300 zł x 3%). W ocenie powodów, biorąc pod uwagę wyraźny spadek nieruchomości przemysłowych, jak i przyjęcie do metody porównawczej wyceny nieruchomości, gdzie znajdują się powierzchnie biurowe i mieszkalne (gdy tymczasem przedmiotowa nieruchomość obejmuje nieruchomości przemysłowo-produkcyjne), opłata ta winna zostać ustalona w kwocie niższej niż 300 zł za m². Powodowie wnieśli również o zasądzenie od pozwanego solidarnie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów na rzecz Skarbu Państwa – Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa kosztów procesu, w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Pozwany zaprzeczył twierdzeniom powodów, co do wskazywanej przez nich wartości nieruchomości, określonej, zdaniem pozwanego, na poziomie znacznie niższym od ustalonej w toku postępowania aktualizacyjnego przez właściciela nieruchomości na podstawie operatu szacunkowego sporządzonego przez osobę uprawnioną. Powołując się na powyższe okoliczności pozwany wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości na okoliczność ustalenia rynkowej wartości nieruchomości Skarbu Państwa położonej we W. przy ulicy (...), oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka o numerze (...), obręb (...), o powierzchni 9.207 m⁽⁽²⁾⁾ na dzień dokonania aktualizacji opłaty rocznej, to jest na 30 listopada 2010.

Pismem z 19 kwietnia 2016 powodowie modyfikując żądanie pozwu, wnieśli o ustalenia, że aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości jest nieuzasadniona ponad kwotę 75.000 zł oraz wnieśli o ustalenie wysokości tej opłaty obowiązującej od 2011 roku na kwotę 75.000 zł. Nadto wnieśli o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w wysokości 12.665 zł, według załączonego spisu kosztów.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny, istotny dla rozstrzygnięcia sprawy:

Nieruchomość położona we W. przy ulicy (...), o powierzchni 0,9207 ha, oznaczona geodezyjnie jako działka numer (...), dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu prowadzi księgę wieczystą numer (...) stanowi własność Skarbu Państwa.

(dowód: okoliczność bezsporna)

Decyzją Wojewody (...) z 01 lipca 1994, numer (...) nieruchomość położona we W. przy ulicy (...), (...), oznaczona geodezyjnie jako działka numer (...) o pow. 0,4038 ha, została oddana w użytkowanie wieczyste (...) we W. oraz przeniesiono na (...) we W. prawo własności budynków, budowli i innych urządzeń znajdujących się na tym gruncie (kuźnia wraz z dwiema wiatami). Opłatę roczną za użytkowanie wieczyste tej nieruchomości w kwocie 2.099,94 zł ustalono w stawce w wysokości 3% ceny gruntu na podstawie operatu szacunkowego z 05 grudnia 1990 roku sporządzonego przez biegłego, w którym ustalono wartość nieruchomości w wysokości 69.998 zł.

Na mocy decyzji Wojewody (...) z 18 kwietnia 1995 numer (...) działka numer (...), o powierzchni 0,2966 ha została oddana w użytkowanie wieczyste (...) we W. z przeznaczeniem na realizację celów statutowych, to jest tereny przemysłowe.

(dowód: decyzja Wojewody (...) nr (...) z 01 lipca 1994 k. 221-222,

decyzja Wojewody (...) nr (...) z 08 kwietnia 1995 k. 219-220)

30 listopada 2010 Skarb Państwa działający przez Prezydenta W. wypowiedział dotychczasową opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości położonej we W., obejmującej działkę numer (...) dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu prowadzi księgę wieczystą numer (...), która wynosiła 24.662,79 zł. Jednocześnie zaproponował przyjęcie nowej wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania gruntu w wysokości 141.832 zł obowiązującej od 01 stycznia 2011.

(dowód: pismo z 30 listopada 2010 numer (...) k. 162)

17 grudnia 2010 użytkownicy wieczystości D. K. i M. K. (1) złożyli do Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. wniosek o ustalenie, że podwyższenie opłaty rocznej użytkowanej przez nich nieruchomości jest nieuzasadnione. We wniosku zarzucili między innymi, że w operacie szacunkowym stanowiącym podstawę aktualizacji opłaty rocznej znalazły się grunty, które są wykorzystywane na cele mieszkaniowe oraz powierzchnie biurowe, a na wycenianej nieruchomości posadowiona jest hala. Sąsiedztwo nieruchomości również stanowią hale wzniesione w latach 70. Powodowie zwrócili się o ustalenie opłaty rocznej w realnej wysokości.

(dowód: pismo powodów z 17 grudnia 2010 k. 3)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. orzeczeniem z 25 kwietnia 2013 działając na podstawie art. 78 ust. 2 w zw. z art. 79 ust. 3 i ust. 5 ustawy z 21 sierpnia 1997 o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651 ze zm.) ustaliło opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości, obowiązującą od 01 stycznia 2011 w kwocie 127.649 zł.

Odnosząc się do stanowiska powodów, podniesiono, że w procesie wyceny dla potrzeb aktualizacji opłat rocznych rzeczoznawca wycenia prawo własności gruntu tak, jak gdyby był to grunt niezabudowany. Nie ma zatem znaczenia charakter posadowionych na tym gruncie budynków. Ponadto wskazano, że w tej sprawie w operacie uwzględniono fakt, że sąsiedztwo nieruchomości stanowi zabudowa usługowa. Kolegium mając na uwadze stanowisko powodów oraz fakt, że operat szacunkowy został sporządzony zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w zakresie wyceny gruntów ustaliło opłatę roczną obniżoną o 10%.

(dowód: orzeczenie Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W. z 25 kwietnia 2013 k. 7-10)

22 maja 2013 r. powodowie wnieśli sprzeciw od orzeczenia Samorządowego Kolegium Odwoławczego we W.. Zdaniem powodów opłata w ustalonej przez SKO wysokości jest opłatą zawyżoną, a maksymalna wysokość tej opłaty winna wynieść nie więcej niż 82.863 zł ($9.207 \text{ m}^2 \times 300 \text{ zł} \times 3\%$). Co więcej, biorąc pod uwagę wyraźny spadek nieruchomości przemysłowych, jak i przyjęcie do metody porównawczej wyceny nieruchomości, gdzie znajdują się powierzchnie biurowe i mieszkalne (gdy tymczasem przedmiotowa nieruchomość obejmuje nieruchomości przemysłowo-produkcyjne, które są znacznie tańsze), opłata ta, w ocenie powodów, winna zostać ustalona w kwocie niższej niż owe 300 zł za m^2 .

(dowód: sprzeciw z 22 maja 2013 k. 5-6 i 11)

Wartość rynkowa gruntu jako prawa własności nieruchomości położonej we W. przy ulicy (...), o powierzchni $9.207 \text{ m}^{(2)}$, oznaczonej geodezyjnie jako działka numer (...), obręb (...), dla której Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Krzyków IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...), na 30 listopada 2010 wynosiła 2.500.00,00 zł.

Na dzień aktualizacji opłaty rocznej od użytkowania wieczystego brak było w odniesieniu do nieruchomości miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, natomiast w świetle studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej W. z 28 listopada 2013 nieruchomość jest położona w jest w obszarze oznaczonym jako (...), dla którego to terenu ustalono przeznaczenie: produkcja, produkcja drobna, magazyny i handel hurtowy, obiekty wystawienniczo-targowe.

(dowód: pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości mgr inż. A. G. k. 186-218;

ustna uzupełniająca opinia biegłego z zakresu szacowania nieruchomości mgr inż. A. G. elektroniczny protokół rozprawy z 07 czerwca 2016 00:06:19-00:36:00 k. 258 i 260)

Decyzją numer (...) z 10 stycznia 2012 Dyrektor Zarządu Geodezji i Kartografii i Katastru Miejskiego we W. zatwierdził projekt podziału nieruchomości położonej przy ulicy (...), oznaczonej w operacie ewidencji gruntów i budynków obrębu (...) jako działka numer (...) o powierzchni 0,9207 ha, współużytkownicy wieczystości: Z. W. – udział w 3071/9207 częściach, M. K. (1) i D. K. – udział w 6136/9207 częściach, w wyniku którego powstały następujące działki:

- działka numer (...) o powierzchni 0,3070 ha,

- działka numer (...) o powierzchni 0,6137 ha.

(dowód: decyzja numer (...) z 10 stycznia 2012 k. 24-26,

projekt podziału nieruchomości k. 27)

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo w części zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów, a to dokumenty zgromadzone w aktach postępowania prowadzonego przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze we W. w przedmiocie aktualizacji opłaty rocznej za wieczyste użytkowanie nieruchomości położonej we W. przy ulicy (...) oraz pisemną opinię główną i uzupełniającą sporządzoną przez biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości mgr inż. A. G..

Stosownie do treści art. 78 ust. 1 i 2 ustawy z 21 sierpnia 1997 o gospodarce nieruchomościami (t. jedn. Dz. U. z 2010 r., nr 102, poz. 651 z późn. zm.) organ zamierzający zaktualizować opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego powinien w oznaczonym czasie wypowiedzieć na piśmie wysokość dotychczasowej opłaty, przesyłając równocześnie ofertę co do nowej wysokości opłaty wraz ze wskazaniem sposobu jej obliczenia i informacją o wysokości oszacowania stanowiącego podstawę żądania nowej opłaty. Użytkownik wieczysty może w terminie 30 dni złożyć do samorządowego kolegium odwoławczego wnioski o ustalenie, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona albo jest uzasadniona w innej wysokości. Kolegium powinno dążyć do polubownego załatwienia sprawy. Jeżeli nie dojdzie do ugody kolegium wydaje orzeczenie o oddaleniu wniosku lub ustaleniu nowej opłaty (art. 79 ust. 3). Od orzeczenia kolegium strony mogą wnieść sprzeciw, co jest równoznaczne z żądaniem przekazania sprawy do sądu. Wniosek o ustalenie, o którym mowa w art. 78 ust. 2 ustawy, zastępuje pozew. W razie skutecznego wniesienia sprzeciwu orzeczenie kolegium traci moc (art. 80 ust. 1, 2 i 3). W związku z powołanymi wyżej przepisami wskazać należy, że spór sądowy o ustalenie wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego został ukształtowany jako spór o ustalenie wywołany powództwem z art. 189 k.p.c.

Zależnie od sformułowania przez użytkownika wieczystego jego żądania, uwzględnienie powództwa może wyrażać się orzeczeniem ustalającym, że aktualizacja opłaty jest nieuzasadniona, względnie, że aktualizacja jest uzasadniona w innej wysokości, którą Sąd powinien określić. W razie gdy użytkownik wieczysty nie wykaże swoich racji, Sąd oddala powództwo w całości lub części. Oznaczając inną opłatę niż zaproponowana przez właściwy organ, Sąd może orzekać tylko w granicach stawek wynikających ze stanowisk stron (art. 321 § 1 k.p.c.), przy czym wysokość opłaty wynikająca z ewentualnego orzeczenia kolegium samorządowego jest bez znaczenia, ponieważ orzeczenie to, w chwili skutecznego wniesienia sprzeciwu, traci moc. Żądanie zawarte w pozwie nie jest bowiem skierowane na skontrolowanie indywidualnej decyzji administracyjnej, lecz zmierza do ustalenia określonej okoliczności. Postępowanie sądowe nie jest zatem kontynuacją postępowania administracyjnego, Sąd prowadzi niezależne postępowanie i nie jest związany orzeczeniem samorządowego kolegium odwoławczego. Przedmiotowe postępowanie sprowadza się w gruncie rzeczy do tego, że Sąd na nowo ustala wartość nieruchomości będącej przedmiotem użytkowania wieczystego (na dzień wypowiedzenia dotychczasowej opłaty rocznej) i w oparciu o te dane weryfikuje zasadność ustalonej przez organ administracyjny opłaty rocznej. Powyższe z kolei prowadzi do wniosku, że Sąd nie jest związany dowodami przeprowadzonymi w postępowaniu administracyjnym i samodzielnie dokonuje ustaleń, nie wyłączając dopuszczenia dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego.

Przedmiotem niniejszego postępowania było ustalenie wysokości opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości, której użytkownikami wieczystymi, w dacie wypowiedzenia tej opłaty byli powodowie M. K. (2) i M. K. (1).

W niniejszej sprawie przeprowadzony został dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości, którego zakresem objęte zostało ustalenie wartości rynkowej prawa własności przedmiotowego gruntu, stanowiącej podstawę do określenia wysokości opłaty za użytkowanie wieczyste, według stanu i cen na 30 listopada 2010 roku. Ustalenie wartości rynkowej nieruchomości, w świetle regulacji prawnej wynikającej z art. 278 k.p.c., wymagało wiadomości specjalnych. Wartość rynkowa nieruchomości według stanu i cen nieruchomości na dzień dokonania

przez pozwanego aktualizacji opłaty rocznej, to jest na 30 listopada 2010 wynosi 2.500.000 zł. Przedmiotem wyceny nie były budynki, budowle i inne urządzenia.

Biegły A. G. w sposób precyzyjny i szczegółowy opisał i uzasadnił zastosowaną w operacie metodę szacowania wartości nieruchomości, w sposób logiczny dokonał doboru nieruchomości do porównania w obszarze badanego rynku, stanowiącego dla badanej nieruchomości rynek lokalny – wyłącznie miasto W.. Biegły ustalił wartość przy zastosowaniu podejścia porównawczego, metodą porównywania parami. Metoda ta znajduje uzasadnienie w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z 21 września 2004 w sprawie wyceny nieruchomości i sporządzania operatu szacunkowego (§ 28). Biegły określił jednostkowe ceny gruntu, którymi posłużył się przy wycenie oraz podał cechy różnicujące nieruchomości ze wskazaniem stopnia ich wpływu na wartość nieruchomości. Biegły w swojej opinii odniósł się również do opinii rzeczoznawcy majątkowego K. P., sporządzonej 25 maja 2010 na zlecenie pozwanego, w ramach postępowania aktualizacyjnego – ze wskazaniem dlaczego prywatna opinia nie oddaje faktycznej wartości nieruchomości. W ocenie Sądu, opinia biegłego sporządzona jest rzetelnie, odpowiada podstawowym cechom dowodu z opinii biegłego, a wnioski z niej płynące są logiczne i spójne. Wskazać trzeba ponadto, że przy sporządzaniu opinii biegły uwzględnił transakcje nieruchomościami pochodzące z okresu dokonania wypowiedzenia opłaty rocznej, biorąc pod uwagę transakcje mające miejsce w latach 2008 – 2010. W zleconej przez Sąd opinii biegły uwzględnił swoje wieloletnie doświadczenie zdobyte w związku z pełnieniem funkcji biegłego sądowego oraz w sposób prawidłowy zastosował obowiązujące w zakresie wyceny nieruchomości przepisy prawa. Sporządzona opinia zgodnie ze stanem prawnym nieruchomości, została wydana w następstwie pełnych procesów wyceny, obejmujących wszelkie czynności szacunkowe, konieczne do właściwego określenia wartości nieruchomości (zob. Standardy zawodowe rzeczoznawców majątkowych, (...) Federacja Stowarzyszeń (...); standard VII.1.1-1.4), a wyprowadzone przez biegłego wnioski są logiczne i naukowo uzasadnione. Opinie podstawowa i uzupełniająca są pełne, jasne i rzetelne. Wobec powyższego wskazać należy, iż z istoty celu dowodu z opinii biegłego wynika, że jeśli rozstrzygnięcie sprawy, jak w tym przypadku, wymaga wiadomości specjalnych, dowód z opinii biegłego jest konieczny. W takim przypadku Sąd nie może poczynić ustaleń sprzecznych z opinią biegłego jeśli jest ona prawidłowa i jeśli odmienne ustalenia nie mają oparcia w pozostałym materiale dowodowym. Z tych względów dla ustalenia wysokości opłaty rocznej za użytkowanie wieczyste przedmiotowej nieruchomości poczynając od 01 stycznia 2011 przyjęto wynikającą z opinii biegłego wartość nieruchomości wynoszącą 2.500.000 zł. Opłata roczna przy przyjęciu stawki 3% wynosi zatem 75.000 zł.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o uzupełnienie wyjaśnień biegłego poprzez zobowiązanie biegłego do złożenia zbioru transakcji, które stanowiły podstawę wydania opinii. Strona pozwana kwestionowała tym samym dobór przez biegłego nieruchomości podobnych zlokalizowanych w takich obrębach W. jak: M., K., G., O., T. i R.. Sąd wskazuje przede wszystkim, że przedmiotowe informacje są objęte tajemnicą związaną z ochroną danych osobowych, która nie może być ujawniona. Powyższy wniosek należało uznać za chybiony również z tego względu, iż biegły w sposób niezwykle precyzyjny przedstawił zastosowany w niniejszej sprawie sposób ustalenia wartości nieruchomości za pomocą metody porównawczej, odniósł się do kryterium wyboru nieruchomości podobnych, wskazując na cechy podobieństwa do nieruchomości wycenianej. Tym samym wprowadzane przez stronę pozwaną argumenty nie pozbawiły przedmiotowej opinii waloru fachowości.

Sąd nie uwzględnił również wniosku strony pozwanej o powołanie innego biegłego z zakresu szacowania nieruchomości. Nie można bowiem przyjmować, że Sąd obowiązany jest dopuścić dowód z kolejnych biegłych w każdym wypadku, gdy złożona opinia jest dla strony niekorzystna. Potrzeba powołania innego biegłego powinna bowiem wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii. Nie zachodzi zaś potrzeba powołania dodatkowej opinii innego biegłego, jeżeli w przekonaniu sądu opinia wyznaczonego biegłego, jak w niniejszej sprawie, jest na tyle kategoryczna i przekonująca, że wystarczająco wyjaśnia zagadnienia wymagające wiadomości specjalnych (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 09 grudnia 2010, sygn. akt I ACa 951/10, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 01 grudnia 2010, sygn. akt I ACa 856/10).

Mając na względzie, że norma art. 77 ust. 2a ustawy o gospodarce nieruchomości nie jest adresowana do Sądu orzekającego, jak również zmiany podmiotowe i przedmiotowe nieruchomości po wypowiedzeniu opłaty, Sąd w punkcie I wyroku ustalił wysokość opłaty, bez rozkładania tej należności na raty w latach 2011-2013.

O kosztach procesu, jak w punkcie II wyroku, Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., w myśl którego pozwany, jako strona przegrywająca sprawę na żądanie powoda, obowiązany jest do zwrotu kosztów procesu, na które przy wartości przedmiotu sporu w wysokości 66.833 zł (141.832,44 – 75.000) składają się:

- opłata sądowa od pozwu w kwocie 3.342 zł;
- koszty zastępstwa prawnego w kwocie 3.600 zł (§ 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r. poz. 461 t.j.), gdyż kwota ta odpowiada charakterowi sprawy, nakładowi pracy pełnomocnika i jest zgodna z obowiązującymi stawkami. Wskazać przy tym należy, że żądanie powodów zasądzenia kosztów zastępstwa, zgodnie ze spisem kosztów z 18 kwietnia 2016, w kwocie 5.400 zł, stanowiącej 1,5 stawki minimalnej przewidzianej przepisami, nie zasługiwało na uwzględnienie. Ugruntowane jest w orzecznictwie stanowisko, że jeśli nie wystąpiły żadne ekstraordynaryjne okoliczności, a skala aktywności pełnomocnika pozostała na przeciętnym poziomie, to nie istnieją przesłanki do zasądzenia w sprawie wynagrodzenia wyższego od stawek minimalnych;
- opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17 zł ustalona przy uwzględnieniu części IV tabeli stanowiącej załącznik do ustawy z 16 listopada 2006 o opłacie skarbowej (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 783 ze zm.),
- opłata od zażalenia na zarządzenie z 26 czerwca 2014 o zwrocie pozwu w wysokości 1.172 zł,
- koszty dwukrotnego przejazdu pełnomocnika powodów do siedziby sądu w wysokości 180 zł (54 km x 4 x 0,8358 zł).